

© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, sector 6
cod poștal 060269, România

Difuzare / distribuție carte: tel/fax: 021 348 14 74
mobil: 0733 131 145, 0728 084 802
e-mail: difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: tel: 021 348 14 74
mobil: 0728 084 802, 0733 131 145
e-mail: contact@edituraeikon.ro
web: www.edituraeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național al
Cercetării Științifice din Învățământul Superior (CNCSIS)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
STROE, NICUȘOR

Vinul din răni / Nicușor Stroe ; cuv. înainte de Nicolae Dascălu. -
București : Eikon, 2022
ISBN 978-606-49-0607-6

I. Dascălu, Nicolae (pref.)

821.135.1

Pictură coperta I: Elena Murariu
DTP: Valerian Susan

Editor: Valentin Ajder

Nicușor Stroe

Vinul din răni

E I K O N

București, 2022

Crivăț

Doarme visul florii-n gheața
ce scrâșnește-n racla nopții.
Nici cu viii, nici cu morții
mă va prinde dimineața.

[28.01.2021]

CUPRINS

Cuvânt înainte 5

IERTAȚI! HRISTOS A ÎNVIAT!

Grâu încolțit...	13
Înviere.....	14
Unde ești, Sulamita?.....	15
Eu, Hacheldamah... ..	17
I.H.T.Y.S.....	19
Chemare.....	20
Hristos a înviat!.....	21
Rug în Lumină	22
Pascală.....	23
Lăstar.....	25
Pomenirea morților	26
Răstimp.....	27
Înnoiește-te, noule Ierusalime!.....	28
Alegere	29
Lăsare de saec(ulum) – epistolară –	30
Irreparabile tempus (pan demos)	31
Γαλάτεια – Înviere	33
Pesah	34
Laptele morților	36

LEAGĂNUL GOLGOTEI

Betleem – leagănul Golgotei	41
Al patrulea mag.....	42
Antiprimăvara	43
Liturghia colindelor	45

Nenaștere.....	47
(Re)Naștere.....	49
La Nașterea Domnului	50
Fereastra tăcerii.....	51
Șoaptele magilor.....	53
Solilocviu	54
Gherasim de la Tismana	56
Paștile Crăciunului	57
25 Decembrie	58
Lampioane priponite	59
Străinul din mine.....	60

FIRELE CLEPSIDREI

Puiul timpului	63
In illo tempore... ..	64
Anul din noi	65
Anul Nou.....	66
Anno Domini.....	68
Emmanuel.....	69
Și a fost la Ceasul al VI-lea	70
Întâi Gerar 2020	71
2020.....	72
Ianus bifrons.....	73

PALIMPSEST

de scriptio.....	77
La porțile Gadarei.....	78
Apocatastaza – altfel –	80
Mor_oi	82
Împreună.....	83
Laurea.....	85
Con_templum	86

Sânziana.....	87
Thalassa	88
Dimineața numelui Tău.....	89
Scrisoare din Ajun	91
Agonia	93
Ad hominem sine nomine.....	94
Orație	96
Maci... Too much!.....	97
Întomnare... ..	99
Mor_unul.....	100
Recuerdo... ..	101
Areopag.....	102
Cântec pereche	103
Bliț secundar.....	104
Elegie (Enisala).....	105
Limbo	106
Toaca	107
Crucea din aripi.....	108
culcarea sub brazdă.....	110
Gânduri de companie... ..	111
Drumul mătăsii.....	113
Epilog	114
Gând.....	115
Ilustr[ului T]ată	116
Simfonia bizantină	117
Vade retro!	118
Cosmetizarea microcosmosului	119
Nemo est.....	120
Epitalam.....	122
Cariatidă	123
De slavă	124
Spune-mi	125

Căminuța.....	126
Aproape liniște	127
Legare în piele.....	128
Căderea în Sus... ..	129
Solomonarul.....	131
Crivăț.....	132

Grâu încolțit...

Ardeți gunoiul și înmuguriți
sub Soarele Dreptății răsărind a milă!
Puneți război de cârpe în casă! Zdrențuiți,
pe preșul nou, căinței genunchii la tocilă!

Dați plugul vechi al limbii
cu fierul prin tăceri
rugina să-i risipe dumnezeiasca strajă.
Topiți-i umbrei nimbii
aurolaci de vrajă
și pânza din privirea lihnită de-nvieri.

Cu ceara din urechea păzită de sirene
și firul Ariadnei neprins de rătăcire,
toiag te fă în calea lui Simon din Cirene
aprins de focul Vieții 'n catran de Răstignire.

În blidul ascultării, păstrând miros de linte,
și în popasul Cărții să pui urzica semn.
Hotar țărânii 'n țarini și morții dulce Lemn
și lângă vatră somnul de prunc să îl alinte.

Înviere...

Dă piatra inimii mele
din ușa mormântului Tău!
Desfașă-mă de toate îmbrobodirile!
Aprinde-mi paiele gândului
din scânteia piroanelor Tale
și primește-mă la Masa la care
Te-ai gătit pentru colții căderilor mele
în foamea de moarte!
Cel-Mai-Din-Lăuntru, vino afară!

Unde ești, Sulamita?

(ad usum christianii)

Înfiorătoare singurătate
în larma nopții Tale de Mire!
Femeile Îți rostesc Numele
țoncănindu-și mimetic
buzele roșite ca oul.
Sub sprâncene încondeiate,
ochii lor bat din gene departe,
spre Dealul Vrăbiilor.

Pilat e pus la patru ace
(din cuiele Tale șlefuite,
cu cristale Swarovski)
în curțile caiafei
Noii Ordini Mondiale.

Copiii înalță lampioane chinezești
ca ofrandă Dragonului Roșu.

Curând Te va împunge în coastă
căscatul ucenicilor
înviind nostalgii costiere
în buza Veche a Vămii.

Cocoșii s-au sculat,
au cântat;
Îngerul a strigat...

Doar focul Tău stingher
a rămas suspinând
sub pielea de plastic
a lumânării roșind
de noaptea din vis.

Zorii abia,
sfâșiați,
Îți vor izbi ochii de sânge
ca un tsunami
al mulțimii vide
în cămara de nuntă a hotelului,
lângă vâlul
Miresei de recuzită
fugită cu banii...

Eu, Hacheldamah...

Tot iadul s-a înfipt în Tine, tot, Hristoase,
cu tot ce cărnii i-a fost dat să-ndure;
și viermuielii celei mai impure
i-a dat tot cerul inimii, cu gând și oase.

N-a fost în Tine fir de păr sau geană,
pe care-n valuri de necurăție
să n-o cufunde-a iadului tărie,
– de împărat, de rob, de-arhiereu, mireană.

Paharul și Botezul în Tine au vărsat
ucigătoare drojdii din cupa putrejunii;
dar morții-n care Mire nuntirii Te-au lăsat
i-ai prefăcut și apa picioarelor și nunii.

Pe mine, ucenicul iubitor de slavă,
care-Ți urmează numai într-ascuns,
îngăduie-mă-n brațe, cu Mir de Sânge uns,
să Te coboare-n voia Romei voia-mi sclavă.

Dă-mi pe acest Străin, stăpânitor al lumii,
în mine să-L îngrop, – mormântul nou și viu;
în Sâmbăta Tăcerii să rescui,
pogorător, zapisul din pânțelele mumii.

Primește peste poate, cu preț de rob vândut,
mormântul ce Te cheamă în grai de rit valah!
Primește, 'ntru odihna-Ți, inima-mi de-așternut!
În mine (între morți întâiul), Străine, intră în
Hacheldamah!

I.H.T.Y.S.

Nu pentru semnul lui Iona,
ci pentru pâini și pentru pește
Îți strigă lumea: „Osana!”
și sărbătoare Îți gătește.

Cu ochi ținuți să nu-L cunoască
luăm Lumină, luăm Pască
și-n drumul nostru spre Emaus
facem dumnezeirii-apaus.

Când decât morții înviați
mai mare-i cel ce se cunoaște,
despățimire de luați,
Lumină vi-i Hristos și Paște...

Chemare

Din coasta Sfântului Altar,
din Piatră şi din Cruce,
Cel răstignit ca un tâlhar
Lumină vi Se-aduce.

Iubindu-ni-l pe Baraba,
pe Cel fără-de-Vină
L-am lepădat pe Golgota...
Veniţi de-L luaţi, – Lumină!

Hristos a înviat!

Cei care îi iubiţi pe fraţi,
din moarte aţi trecut la Viaţă
şi în Lumină vă scăldaţi
şi-n noapte grea, cu nori sau ceaţă.

Iar celor cărora iertăm,
din untdelemnul bucuriei
Lumină candelii le dăm,
foc viu din vatra veşniciei.

Celor din jurul mesei zic,
celor ce zac bolnavi în pat,
la casa plină cu... nimic:
Iertaţi! Hristos a înviat!

Rug în Lumină

Nu au primit în trup Lumină,
în niciun Paști din câți au fost,
decât cei care-n duh suspină
în rugăciune și în post.

Când Dragostea coboară-n noi
pe aripi de iertare
și Crucii ne lipim – altoi –
e Săptămâna Mare.

Când sub obroc smerit în duh
Lumina-n trup se naște,
lutul însângerat văzduh
se face-n noi... și-i Paște.

Nu mugur de lumină, nu,
ferit în mâini de vânt;
făclia Paștilor ești Tu,
și rugul – de pământ.

Pascală

Și eu am fost în Ghetsimani
și Te-am vândut cu sărutare;
și am schimbat Mirul pe bani
și, în duh, am tras spre spânzurare.

Și eu, între atei, am spus
cu jurământ că nu Te știu,
când mâinile pe Tine-au pus:
„Mă jur pe Dumnezeu Cel Viu!”

„S-a încrezut în Dumnezeu;
să-L scape-acum dacă-L iubește!”,
am zis între golani și eu
și am pocnit, rânjind, din dește.

Și rănila Ți Le-am cerut
să pipăi spre încredințare...
Coasta și-acuma Ți-o sărut,
însângărând transfigurare.

Încă Te rog să depărtezi
paharu-acesta de la mine;
încă nu vreau să mă botezi
în Crucea Sângelui ce vine.